

Υπόθεση C-338/21

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

31 Μαΐου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Raad van State (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

26 Μαΐου 2021

Εκκαλών:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Εφεσίβλητοι:

S.S.

N.Z.

S.S.

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Εφέσεις που άσκησε ο Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Υφυπουργός Δικαιοσύνης και Ασφάλειας, Κάτω Χώρες, στο εξής: Staatssecretaris) ενώπιον του Raad van State (Συμβουλίου της Επικρατείας, Κάτω Χώρες) κατά αποφάσεων που εκδόθηκαν από το Rechtbank Den Haag (πρωτοδικείο Χάγης, Κάτω Χώρες) επί τριών υποθέσεων που είχαν εισαχθεί ενώπιόν του, με τις οποίες [αποφάσεις] το Rechtbank Den Haag (πρωτοδικείο Χάγης) δέχθηκε τις προσφυγές που άσκησαν οι ενδιαφερόμενοι αλλοδαποί κατά της απόφασης του Staatssecretaris να μην εξετάσει την αίτησή τους για τη χορήγηση προσωρινής άδειας διαμονής αιτούντων άσυλο και ακύρωσε τις τρεις αποφάσεις [του Staatssecretaris].

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης

Αίτηση δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφος 3, και του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο ΙΙΙ).

Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν το άρθρο 29, παράγραφος 1, και το άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, τα οποία αναφέρονται στην προθεσμία εντός της οποίας ο αλλοδαπός μπορεί να μεταφερθεί στο υπεύθυνο κράτος μέλος (στο εξής: προθεσμία μεταφοράς) και στην αναστολή της προθεσμίας αυτής σε περίπτωση άσκησης ένδικου μέσου¹ κατά της απόφασης μεταφοράς ή της επανεξέτασης² της απόφασης μεταφοράς, αντιτίθενται σε ολλανδική ρύθμιση κατά την οποία η προθεσμία μεταφοράς αναστέλλεται και στην περίπτωση που ο αλλοδαπός, λόγω του ότι –κατά δήλωσή του– έχει πέσει θύμα εμπορίας ανθρώπων στις Κάτω Χώρες ή/και στο υπεύθυνο κράτος μέλος, υποβάλλει αίτηση για τη χορήγηση τίτλου διαμονής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας Δουβλίνο ΙΙΙ και ενδικοφανή προσφυγή κατά της απόφασης με την οποία έχει απορριφθεί η αίτηση αυτή. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι ο αλλοδαπός μπορεί να αναμένει εντός των Κάτω Χωρών την εξέταση της ενδικοφανούς αυτής προσφυγής σύμφωνα με τον ολλανδικό νόμο *Vreemdelingenwet 2000* (νόμο του 2000 περί αλλοδαπών), η μεταφορά προς το υπεύθυνο κράτος μέλος δεν είναι εκ των πραγμάτων δυνατή κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 27, παράγραφος 3, και το άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από

¹ ΣτΜ: Στην απόδοση στην ολλανδική γλώσσα του άρθρου 27, παράγραφος 3, του κανονισμού του Δουβλίνου χρησιμοποιείται ο όρος «*beroep*», ενώ στην απόδοσή του στη ελληνική γλώσσα χρησιμοποιείται ο όρος «ένδικο μέσο» [ορθότερα: ένδικο βοήθημα]. Ωστόσο, ο όρος «*beroep*» στο ολλανδικό δίκαιο δηλώνει επίσης την προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων. Επομένως, στους όρους «ένδικο [βοήθημα]» και «προσφυγή» που χρησιμοποιούνται κατωτέρω αντιστοιχεί ο ίδιος όρος «*beroep*» στο ολλανδικό πρωτότυπο.

² ΣτΜ: Στην απόδοση στην ολλανδική γλώσσα του άρθρου 27, παράγραφος 3, του κανονισμού του Δουβλίνου χρησιμοποιείται ο όρος «*bezwaar*», ενώ στην απόδοσή του στην ελληνική γλώσσα χρησιμοποιείται ο όρος «επανεξέταση» [ορθότερα: αίτηση επανεξέτασης]. Ωστόσο, ο όρος «*bezwaar*» στο ολλανδικό δίκαιο δηλώνει επίσης το μέσο έννομης προστασίας στο πλαίσιο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας. Επομένως, στους όρους «ενδικοφανής προσφυγή» και «[αίτηση] επανεξέταση[ς]» που χρησιμοποιούνται κατωτέρω αντιστοιχεί ο ίδιος όρος «*bezwaar*» στο ολλανδικό πρωτότυπο.

απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180), την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη εν προκειμένω, με την οποία το κράτος μέλος επέλεξε τη μεταφορά του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ' στην εσωτερική έννομη τάξη του, αναγνωρίζοντας, ωστόσο, ανασταλτικό αποτέλεσμα –όσον αφορά την εκτέλεση αποφάσεως μεταφοράς– και στην ενδικοφανή προσφυγή ή στην προσφυγή κατά αποφάσεως εκδοθείσας στο πλαίσιο διαδικασίας επί αιτήσεως για τη χορήγηση τίτλου διαμονής σχετιζόμενης με την εμπορία ανθρώπων, η οποία δεν συνιστά απόφαση μεταφοράς, αλλά εμποδίζει προσωρινά την πραγματοποίηση της μεταφοράς;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Κανονισμός Δουβλίνο ΙΙΙ, ιδίως αιτιολογικές σκέψεις 4, 5, 9 και 19 καθώς και άρθρα 27 και 29

Οδηγία 2004/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με τον τίτλο παραμονής που χορηγείται στους υπηκόους τρίτων χωρών θύματα εμπορίας ανθρώπων ή συνέργειας στη λαθρομετανάστευση, οι οποίοι συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές, ιδίως αιτιολογικές σκέψεις 9, 10 και 11

Οδηγία 2011/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, για την πρόληψη και την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και για την προστασία των θυμάτων της, καθώς και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2002/629/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ιδίως αιτιολογικές σκέψεις 1 και 7

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Algemene wet bestuursrecht (γενικός νόμος περί διοικητικού δικαίου), ιδίως άρθρα 8:81 και 8:108

Vreemdelingenwet 2000 (νόμος του 2000 περί αλλοδαπών), ιδίως άρθρα 28, 73 και 82

Vreemdelingenbesluit 2000 (κανονιστική πράξη του 2000 περί αλλοδαπών), ιδίως άρθρα 3.48 και 7.3

Vreemdelingencirculaire 2000 (εγκύκλιος του 2000 περί αλλοδαπών), ιδίως τμήμα Β1/7.2

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Το 2019, οι S.S. (στο εξής: αλλοδαπός 1), N.Z. (στο εξής: αλλοδαπός 2) και S.S. (στο εξής: αλλοδαπός 3) υπέβαλαν αίτηση διεθνούς προστασίας στις Κάτω Χώρες· εντούτοις, ο Staatssecretaris έκρινε ότι υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση των αιτήσεων αυτών ήταν η Ιταλία. Οι ιταλικές αρχές αποδέχθηκαν ρητά

ή σιωπηρά τα αιτήματα αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης των αιτούντων άσυλο και για τον λόγο αυτό ο Staatssecretaris αρνήθηκε να εξετάσει τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας.

- 2 Στη συνέχεια, οι αλλοδαποί υπέβαλαν επίσης στις Κάτω Χώρες μηνύσεις για εμπορία ανθρώπων, της οποίας ισχυρίστηκαν ότι υπήρξαν θύματα στις Κάτω Χώρες ή/και στην Ιταλία. Ο Staatssecretaris χαρακτήρισε τις μηνύσεις αυτές αυτεπαγγέλτως ως αιτήσεις για τη χορήγηση συνήθους προσωρινής άδειας διαμονής που σχετίζονται με προσωρινούς ανθρωπιστικούς λόγους κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3.48 της Vreemdelingenbesluit 2000, ήτοι με τον λόγο ότι υπήρξαν θύματα εμπορίας ανθρώπων. Η εν λόγω αίτηση διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων συνιστά, κατά το ολλανδικό δίκαιο, την έναρξη νέας χωριστής διαδικασίας η οποία, από άποψη ουσίας, είναι ανεξάρτητη από τη διαδικασία αίτησης διεθνούς προστασίας. Στη συνέχεια, ο Staatssecretaris απέρριψε τις υποβληθείσες αιτήσεις για τη χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων, κατόπιν δε αυτού οι αλλοδαποί υπέβαλαν ενδικοφανή προσφυγή κατά των απορριπτικών αποφάσεων. Οι ενδικοφανείς προσφυγές του αλλοδαπού 1 και του αλλοδαπού 3 κατά των απορριπτικών αποφάσεων απορρίφθηκαν από τον Staatssecretaris ως αβάσιμες. Λόγω παραίτησης του αλλοδαπού 2 από την ενδικοφανή προσφυγή του, δεν εκδόθηκε απόφαση επί της ενδικοφανούς αυτής προσφυγής.
- 3 Στις διαδικασίες επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ακύρωσε, και στις τρεις υποθέσεις, την απόφαση του Staatssecretaris να μην εξετάσει τις αιτήσεις αυτές.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 4 Κατά τους ενδιαφερόμενους αλλοδαπούς, η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σχετικά με την προθεσμία μεταφοράς είναι ορθή.
- 5 Στις υποθέσεις του αλλοδαπού 2 και του αλλοδαπού 3, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι η προθεσμία μεταφοράς δεν παρατάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III βάσει της ενδικοφανούς προσφυγής κατά της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων και ότι, κατά συνέπεια, οι Κάτω Χώρες είχαν καταστεί υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο επισήμανε, κυρίως, ότι η προθεσμία μεταφοράς του άρθρου 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III αναστέλλεται μόνο δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού. Δεδομένου ότι οι Κάτω Χώρες μετέφεραν το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού Δουβλίνο III στην εσωτερική έννομη τάξη, ο αλλοδαπός έχει τη δυνατότητα να ζητήσει εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από δικαστήριο να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης μεταφοράς εν αναμονή του ένδικου βοηθήματος που έχει ασκηθεί κατά της απόφασης αυτής ή της διαδικασίας επί της αιτήσεως επανεξέτασης που

αιτήθηκε. Κατά το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, η ενδικοφανής προσφυγή στο πλαίσιο της διαδικασίας αίτησης για τη χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων δεν αποτελεί ούτε ένδικο βοήθημα που στρέφεται κατά της απόφασης μεταφοράς ούτε ασφαλιστικό μέτρο όσον αφορά την εν λόγω απόφαση μεταφοράς. Επομένως, η ενδικοφανής αυτή προσφυγή δεν μπορεί να επιφέρει την αναστολή της προθεσμίας μεταφοράς. Μολονότι, με την προσφυγή του κατά της απόφασης μεταφοράς, ο αλλοδαπός 3 υπέβαλε αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων, εντούτοις παραιτήθηκε από την αίτηση αυτή και, ως εκ τούτου, και στην υπόθεση αυτή, τα αποτελέσματα της απόφασης μεταφοράς δεν αναστέλλονται βάσει της αίτησης λήψης ασφαλιστικών μέτρων. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο διευκρίνισε επίσης ότι στο άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III γίνεται διαζευκτική απαρίθμηση των ένδικων βοηθημάτων, οπότε το ανασταλτικό αποτέλεσμα που επιδιώκεται από τον Staatssecretaris δεν μπορεί να στηριχθεί ούτε στο άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού Δουβλίνο III. Τέλος, κατά το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το ανασταλτικό αποτέλεσμα που επιθυμεί ο Staatssecretaris δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στους σκοπούς και στο πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται ο κανονισμός Δουβλίνο III, δεδομένου ότι ο κανονισμός αυτός επιδιώκει διαφορετικούς σκοπούς και, επομένως, δεν συνεπάγεται, άνευ ετέρου, ευρύτερη ερμηνεία των επίμαχων διατάξεων. Στην υπόθεση που αφορά τον αλλοδαπό 1, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του Staatssecretaris για άλλους λόγους και το αιτούν δικαστήριο πρέπει να εξετάσει καταρχάς το ζήτημα αν, στην εν λόγω υπόθεση, έχει παρέλθει η προθεσμία μεταφοράς.

- 6 Ο Staatssecretaris, και στις τρεις υποθέσεις, ισχυρίζεται ότι οι προθεσμίες μεταφοράς δεν έχουν παρέλθει διότι έχουν ανασταλεί λόγω των ενδικοφανών προσφυγών που υπέβαλαν οι αλλοδαποί κατά των αποφάσεων με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτήσεις τους για τη χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων. Κατά τον Staatssecretaris, ο κανονισμός Δουβλίνο III δεν αντιτίθεται σε αυτό. Επιπλέον, ο Staatssecretaris υποστηρίζει ότι, με την ερμηνεία που δίδει στον κανονισμό Δουβλίνο III, λαμβάνει υπόψη την πρακτική αποτελεσματικότητα του κανονισμού αυτού και αποτρέπει τις καταχρήσεις του, ότι το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ' καλύπτει επίσης την εκτέλεση της απόφασης μεταφοράς, ότι η εν λόγω ερμηνεία σέβεται τη δικονομική αυτονομία των κρατών μελών και ότι οι τρεις δυνατότητες που προβλέπονται στο άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III δεν αποκλείουν η μία την άλλη.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 7 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει καταρχάς ότι από το ιστορικό της θέσπισης του κανονισμού Δουβλίνο III, από τις αιτιολογικές σκέψεις 5 και 9, καθώς και από τα σημεία 37 και 64 των προτάσεων της γενικής εισαγγελέα E. Sharpston της 17ης Μαρτίου 2016 στην υπόθεση Ghezalbash, C-63/15, EU:C:2016:186, προκύπτει ότι ο κανονισμός Δουβλίνο III αποσκοπεί στον καθορισμό μιας μεθόδου η οποία να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε ένα κράτος μέλος,

προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των εν λόγω αιτήσεων. Σκοπός του κανονισμού Δουβλίνο III είναι να εξορθολογίσει την εξέταση των αιτήσεων ασύλου, να ενισχύσει την ασφάλεια δικαίου όσον αφορά τον προσδιορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να αποτρέψει το forum shopping (βλ. απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2011, NS, C-411/10 και C-493/10, EU:C:2011:865, σκέψη 79, αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού Δουβλίνο III και απόφαση της 7ης Ιουνίου 2016, Ghezalbash, C-63/15, EU:C:2016:409, σκέψη 57).

- 8 Οι διάδικοι συνομολογούν ότι οι Κάτω Χώρες μετέφεραν το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού Δουβλίνο III στην εσωτερική έννομη τάξη με το άρθρο 7.3, παράγραφος 1, της Vreemdelingenbesluit 2000.
- 9 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η γραμματική έννοια του όρου «[αίτηση] επανεξέταση[ς] της απόφασης μεταφοράς» στο άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III και του όρου «ή» στο άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', του κανονισμού αυτού συνηγορεί υπέρ της παραδοχής ότι το άρθρο 29, παράγραφος 1, και το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού Δουβλίνο III ενδεχομένως αντιτίθενται στην ολλανδική νομοθεσία. Μολονότι η ερμηνεία αυτή είναι σύμφωνη προς το γράμμα των εν λόγω διατάξεων, φαίνεται εντούτοις να παραβλέπει τις ευρείες δυνατότητες προσφυγής που παρέχει το άρθρο 27 του κανονισμού Δουβλίνο III στα κράτη μέλη καθώς και το γεγονός ότι το πλαίσιο και ο σκοπός του κανονισμού Δουβλίνο III ενδέχεται να μην ταυτίζονται με το πλαίσιο και τον σκοπό που επιδιώκει η οδηγία 2004/81.
- 10 Στη συνέχεια, το αιτούν δικαστήριο εξετάζει τέσσερα επιχειρήματα που συνηγορούν υπέρ της παραδοχής ότι ο κανονισμός Δουβλίνο III δεν αντιτίθεται στο επίμαχο, στην παρούσα διαδικασία, ολλανδικό καθεστώς δυνάμει του οποίου αναγνωρίζεται ανασταλτικό αποτέλεσμα.
- 11 Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα σχετικά με την αποτροπή των καταχρήσεων του κανονισμού Δουβλίνο III και της οδηγίας 2004/81, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι ο κανονισμός Δουβλίνο III εκδόθηκε προκειμένου να εξορθολογίσει την εξέταση των αιτήσεων ασύλου και να ενισχύσει την ασφάλεια δικαίου όσον αφορά τον προσδιορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να αποτρέψει το forum shopping και παραπέμπει στις αιτιολογικές σκέψεις 1 και 7 της οδηγίας 2011/36, από τις οποίες προκύπτει ότι η πρόληψη και καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων αποτελεί προτεραιότητα για την Ένωση και τα κράτη μέλη. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να προστατεύονται τα δικαιώματα των θυμάτων της εμπορίας ανθρώπων. Κατά την εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης, ολιστικής και υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων προσέγγισης όσον αφορά την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η οδηγία 2004/81. Επομένως, είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να χειρίζονται με προσοχή τις μηνύσεις για εμπορία ανθρώπων. Η προσεκτική εξέταση απαιτεί χρόνο, γεγονός

που επηρεάζει επίσης την περιορισμένη χρονικά προθεσμία μεταφοράς που προβλέπεται στον κανονισμό Δουβλίνο III.

- 12 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στο άρθρο 73 του Vreemdelingenwet 2000, κατά το οποίο η ενδικοφανής προσφυγή κατά απόφασης με την οποία έχει απορριφθεί αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εν αναμονή της απόφασης επί της ενδικοφανούς αυτής προσφυγής, ο αλλοδαπός δεν μπορεί να απομακρυνθεί από τις Κάτω Χώρες και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να μεταφερθεί σε άλλο κράτος μέλος. Επιπλέον, η απόφαση αριθ. WBV 2019/10 του Staatssecretaris της 10ης Ιουλίου 2019, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1 Αυγούστου 2019, προβλέπει ότι το ανασταλτικό αποτέλεσμα της ενδικοφανούς αυτής προσφυγής επιφέρει αυτομάτως και την αναστολή εκτέλεσως της απόφασης μεταφοράς που έχει εκδοθεί σε βάρος αλλοδαπού. Κατά την εν λόγω απόφαση του Staatssecretaris, προσωρινή άδεια διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων μπορεί να χορηγηθεί σε αλλοδαπούς που υποβάλλουν μήνυση για εμπορία ανθρώπων, εφόσον η Openbaar Ministerie (εισαγγελική αρχή, Κάτω Χώρες) κρίνει ότι η παρουσία τους στις Κάτω Χώρες είναι αναγκαία για τους σκοπούς της ποινικής έρευνας. Κατά το τμήμα B8/3.1 της Vreemdelingen-circulaire 2000, στον αλλοδαπό χορηγείται προθεσμία επίσκεψης τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης ασύλου προκειμένου να υποβάλει μήνυση για εμπορία ανθρώπων. Κατόπιν υποβολής της μήνυσης αυτής, το Openbaar Ministerie αποφασίζει αν η παρουσία του αλλοδαπού στις Κάτω Χώρες είναι αναγκαία για τους σκοπούς της ποινικής έρευνας. Σε αντίθετη περίπτωση, η αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων απορρίπτεται καταρχήν, ο δε αλλοδαπός μπορεί να υποβάλει κατ' αυτής ενδικοφανή προσφυγή. Όπως δήλωσε ο Staatssecretaris, συχνά παρέρχονται τέσσερις ή περισσότεροι μήνες από την εξάμηνη προθεσμία μεταφοράς έως την ημερομηνία κατά την οποία εκδίδεται η απόφασή του επί της ενδικοφανούς προσφυγής. Αν η ενδικοφανής προσφυγή δεν είχε ανασταλτικό αποτέλεσμα όσον αφορά την προθεσμία μεταφοράς, θα υπήρχε ο κίνδυνος η μεταφορά να μην πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας αυτής, πράγμα που θα συνεπαγόταν την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς και ο Staatssecretaris θα έπρεπε να επιληφθεί της εξέτασης της αίτησης ασύλου. Όσον αφορά τους αλλοδαπούς στις υπό κρίση υποθέσεις, έχουν παρέλθει έξι και πλέον μήνες μεταξύ της αποδοχής του αιτήματος [αναδοχής] και της απόφασης επί της ενδικοφανούς προσφυγής ή της παραίτησης από αυτή. Ο Staatssecretaris υποστηρίζει ότι αυτό είναι αναπόφευκτο σε περίπτωση προσεκτικής εξέτασης της αίτησης για τη χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων. Κατά την άποψή του, τούτο ευνοεί την ανάπτυξη καταχρηστικών συμπεριφορών και το forum shopping.
- 13 Το αιτούν δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η αναγνώριση ανασταλτικού αποτελέσματος στην περίπτωση υποβολής ενδικοφανούς προσφυγής από αλλοδαπό κατά απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή του για τη χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων καθιστά δυνατή την εναρμόνιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κανονισμού

Δουβλίνο III με την οδηγία 2004/81 και αποτρέπει το ενδεχόμενο καταχρήσεων των πράξεων αυτών.

- 14 Ένα δεύτερο επιχείρημα μπορεί να αντληθεί από το γράμμα του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού Δουβλίνο III. Κατά τη διάταξη αυτή, για τους σκοπούς ένδικων μέσων κατά αποφάσεων μεταφοράς ή επανεξετάσεων των αποφάσεων αυτών, τα κράτη μέλη προβλέπουν στο εθνικό δίκαιο ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να ζητήσει εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από δικαστήριο να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης μεταφοράς εν αναμονή του ένδικου βοηθήματος ή της αίτησης επανεξέτασης που υπέβαλε. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν μπορεί να συναχθεί εξ αυτού ότι η άσκηση ένδικου μέσου που εμποδίζει την πραγματική εκτέλεση της απόφασης μεταφοράς συνεπάγεται επίσης αναστολή της προθεσμίας μεταφοράς. Αυτό που έχει σημασία εν προκειμένω είναι ότι η ενδικοφανής προσφυγή κατά απόφασης με την οποία απορρίφθηκε αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα και, κατά συνέπεια, ο αλλοδαπός, εν αναμονή της έκβασης της σχετικής με την αίτηση αυτή διαδικασίας, έχει δικαίωμα να παραμείνει στις Κάτω Χώρες και δεν μπορεί να μεταφερθεί. Μολονότι δεν πρόκειται για ενδικοφανή προσφυγή που στρέφεται κατά της ίδιας της απόφασης μεταφοράς, εντούτοις, η ενδικοφανής αυτή προσφυγή έχει ως αποτέλεσμα να καθίσταται εκ των πραγμάτων αδύνατη η εκτέλεση της μεταφοράς. Τούτο θα μπορούσε να συνηγορήσει υπέρ της ερμηνείας του όρου «απόφαση μεταφοράς» που αναφέρεται στην παράγραφο 3 υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει επίσης την «πραγματική εκτέλεση της μεταφοράς».
- 15 Το τρίτο επιχείρημα αφορά τη δικονομική αυτονομία των κρατών μελών. Ο Staatssecretaris εκτιμά ότι ο κανονισμός Δουβλίνο III επιτρέπει στα κράτη μέλη να ρυθμίσουν το ανασταλτικό ή μη αποτέλεσμα [του ένδικου βοηθήματος ή της αίτησης επανεξέτασης] στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας τους. Το Δικαστήριο διευκρίνισε, στη σκέψη 49 της απόφασής του της 29ης Ιανουαρίου 2009, Petrosian κ.λπ., C-19/08, EU:C:2009:41, ότι τα κράτη μέλη που είχαν τη βούληση να θεσπίσουν ένδικα βοηθήματα τα οποία καταλήγουν στην αναστολή της μεταφοράς δεν μπορούν, εν ονόματι του σεβασμού της επιταγής περί ταχύτητας, να τίθενται σε λιγότερο ευνοϊκή θέση από αυτή στην οποία βρίσκονται όσα κράτη μέλη δεν το επέλεξαν. Επιπλέον, στις σκέψεις 67 και 68 της απόφασής του της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, Khir Amayry, C-60/16, EU:C:2017:675, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, σε περίπτωση αναστολής εκτέλεσης της μεταφοράς βάσει απόφασης της αρμόδιας αρχής (και, επομένως, όχι ως συνέπεια νόμου ή δικαστικής απόφασης), ο ενδιαφερόμενος τελεί, εντούτοις, σε κατάσταση καθ' όλα συγκρίσιμη με αυτή ενός προσώπου του οποίου το ένδικο βοήθημα ή η αίτηση επανεξέτασης έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III. Επομένως, κατά τον Staatssecretaris, η δικονομική αυτονομία του κράτους μέλους των Κάτω Χωρών επιτρέπει στο κράτος μέλος αυτό να αναγνωρίσει στην ενδικοφανή προσφυγή το ζητούμενο ανασταλτικό αποτέλεσμα.

- 16 Το τέταρτο επιχείρημα που προβάλλεται είναι ότι στο άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III απαριθμούνται δυνατότητες οι οποίες δεν αποκλείουν η μία την άλλη. Δεν αμφισβητείται ότι οι Κάτω Χώρες επέλεξαν τη δυνατότητα που προβλέπεται στο άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού Δουβλίνο III και ότι το ανασταλτικό αποτέλεσμα που επικαλείται ο Staatssecretaris εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού. Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι, με την απόφασή του της 16ης Ιουλίου 2015, A, C-184/14, EU:C:2015:479, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο όρος «ή», στο πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, δεν πρέπει να νοείται εξ ορισμού υπό την έννοια του αποκλεισμού. Στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο έκρινε ότι για την τελική ερμηνεία του τι νοείται έχουν σημασία το γράμμα της επίμαχης διάταξης, οι σκοποί που επιδιώκονται με αυτή και το πλαίσιο στο οποίο η διάταξη αυτή εντάσσεται (βλ. σκέψη 47 της απόφασης).
- 17 Από την εν λόγω ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού Δουβλίνο III προκύπτει ότι η διάταξη αυτή αποσκοπεί στην παροχή έννομης προστασίας τόσο κατά της απόφασης μεταφοράς όσο και κατά της εκτέλεσης της απόφασης αυτής. Το σχετικό πλαίσιο είναι, αφενός, ότι ο αλλοδαπός ενημερώνεται γρήγορα ως προς το κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την αίτηση ασύλου και, αφετέρου, ότι αποτρέπονται οι καταχρήσεις του κανονισμού Δουβλίνο III και το forum shopping. Επιπλέον, κατά την αιτιολογική σκέψη 1 της οδηγίας 2011/36, η πρόληψη και καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων αποτελεί προτεραιότητα για την Ένωση και τα κράτη μέλη. Στο πλαίσιο της επιχειρηματολογίας αυτής, δεν θεωρείται εκ προοιμίου δεδομένο ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει μία μόνον από τις τρεις δυνατότητες που προβλέπονται στο άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III και όχι συνδυασμό [αυτών]. Αυτή η ελευθερία επιλογής συνάδει επίσης με τη δικονομική αυτονομία των κρατών μελών.
- 18 Συνοψίζοντας, το αιτούν δικαστήριο συνάγει από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφος 3, και του άρθρου 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III ότι οι διατάξεις αυτές ενδεχομένως αντιτίθενται στην αναστολή της εκτέλεσής της απόφασης μεταφοράς λόγω ασκήσεως ενδικοφανούς προσφυγής κατά απόφασης με την οποία απορρίφθηκε αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής για λόγους εμπορίας ανθρώπων ή, γενικότερα, [αντιτίθενται] στο ανασταλτικό αποτέλεσμα της ενδικοφανούς προσφυγής που στρέφεται κατά άλλης απόφασης πέραν της απόφασης μεταφοράς. Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν διάφορα επιχειρήματα, που υποστηρίζονται επίσης από τη νομολογία του Δικαστηρίου, τα οποία οδηγούν στο αντίθετο συμπέρασμα. Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι είναι υποχρεωμένο να υποβάλει στο Δικαστήριο το προαναφερθέν προδικαστικό ερώτημα.